

Zamykaj, maměnko,
zamykaj kuchyňu,
aj, máš hezkú dceru,
ukrademe ti ju.

Šak sem zamykala
z ocele zámečkem,
přišel tam syneček,
otevřel slovečkem.

570. VRÁCENÉ DARY

1059.

Z Moravičan

Za na-še ho-mne pse šče-ka - jí, ven-di tam, Andul-ko, co tam ma - jí, ven-di tam, Andul-ko, co tam ma - jí.

Za naše homne pse ščekají,
[: vendi tam, Andulko, co tam mají. :]

Andulka vešla s kamarádkó,
stál on tam Janíček za zahrádkó.

Vrať mně, Andulko, bílé šátek,
šak jož naša láska jde nazpátek.

Te mně, Janičko, můj červené,
a dež te nebodeš, bude jiné.

571. NESTYDĚNÍ SE

1060. (Nápěv 212 c [446])

Za našima humny,
za našum stodolum
kvitně kvitkem rež;
ach, poviz mi,
prošvarna dzěvucho,
jestli mě ty chceš?

Ja bych cě baj chcěla,
prošvarny šuhajku,
ale že šidziš;
bo dy ty idzěš
kole našich oken,
za mne se stydziš.

A což bych ja se,
prošvarna dzěvucho,
za cěbe stydzěl?
A dy ja sem už
u tvojej macičky
kelko razy byl.

572. MLADÝ A STARÝ

1061.

Od Kyjova z Milotic. Žeg. P. r. I. 22

Za na-ším hu-mén-kem lú-ka ši-ro - ká, lú - ka ši-ro-ká, trá - va vy-so-ká až po ko-le - na.

Za naším huménkem lúka široká,
lúka široká, tráva vysoká
až po kolena.

Po ní sa prochází panna rozená,
panna rozená, pěkná červená,
jako malena.

Pověz mně, mamulko, pověz první ráz,
pověz první ráz, kemu mia chováš
a kemu mia dáš.

Chovám ťa, dceruško, chovám mladému,
chovám mladému, dám ťa starému,
dám ťa starému.

Něni mně, mamulko, něni mně k vůli,
něni mně k vůli, všecko mia bolí,
všecko mia bolí.

Pověz mně, mamulko, pověz ešče ráz,
pověz ešče ráz, kemu mia chováš
a kemu mia dáš?

Chovám ťa, dceruško, chovám starému,
chovám starému, dám ťa mladému,
dám ťa mladému.

To je mně, mamulko, to je mně k vůli,
to je mně k vůli, nic mia nebolí,
nic mia nebolí.